

לוהטת וְקַיִמִין בֵּין עֲלָאֵי וְתַתָּאֵי והם עומדים בין העליונים לתחתונים

שהוא ממוצע בין הרוחני לגשמי (רמ"ק).

עשן המזבח מעביר את מלאכי החבלה וריח הניחוח העולה מהקרבנות עושה
נחת רוח לקב"ה

וְכַד תִּתְּנָא דְמַדְבְּחָא סְלִיק, וכאשר העשן של המזבח עולה למעלה

דהיינו העשן משריפת האמורים והפדרים המתאכלים כל הלילה ע"ג המזבח

(הסולם) מִתְּעַבְרֵן וְסִלְקִין מִהוּא דְרִגְא, אז עוברים המלאכי חבלה

ממקום ומסתלקים מאותה המדרגה של התהום התחתון דְקַיִמִין לְשִׁיעָא

וְלְאוּבְדָא, שעמדו שם בכדי לכלות ולאבד וְהוּא נְגִידוּ דְאֶשָּׁא

תקיףא דְנְהַר דִּינּוּר, דְאִיהוּ תְקִיף וְעֲלָאָה, ואותה המשכת האש

הנמשכת מהאש החזקה של הנהר של האש שהיא אש חזקה ועליונה אֶהְדֵּר

לְאַתְרֵיהּ חוזרת למקומה ולשורשה במדת הגבורה להתמתק מדיניה ע"י הקורבנות

(רמ"ק). וְכִלְהוּ, מִתְּהַנְיִין מִתְּנָנָא דְמַדְבְּחָא, וכל החיצונים נהנים

מהעשן של המזבח בְּגִין דְאִתְתְּקַנְתָּ לְקַבְּלֵי (ס"א מְדַבְּחָא) מִלְּפָא

עֲלָאָה, בגלל שהמזבח התחתון נתקן כנגד המזבח העליון שהיא המלכות וּבְגִין

בְּדִ מִתְּהַנְיִין מִנֵּיהּ, ומשום כך נהנים ממנה כל שאר הכוחות המשתלשלים

ממנה (רמ"ק) וְאִינוּן קְרַבִּין לְהַכָּא והם רק קרובים לכאן דהיינו שהם עולים

ומתקרבים לקדושה בכדי לקבל את המזון הראוי להם אבל הם לא נאחזים בה ממש ח"ו

(רמ"ק). וְתִתְּנָא אַחֲרָא סְלִיק, ועשן אחר שהיה עולה מהקרבת הקורבנות

וְהָא אוֹקִימָנָא, שְהַקְרִיבוּ בַמִּשְׁךְ הַיּוֹם הֵיוּ נִיזוּנִים מִמֶּנּוּ רַק כּוֹחוֹת הַקְּדוּשָׁה (מק"מ) וְהָא אוֹקִימָנָא, לְכָל חַד וְחַד, וְהָרִי כִבֵּר לְמַדְנּוּ שְׁלֹכַל אַחַד וְאַחַד הִיָּה הַעֲשֵׂן מִשְׁפִּיעַ גַּם בַּקְּדוּשָׁה וְגַם לַחִיצוֹנִים רְעוּתָא דְכֻלָּא דְסִלְקָא לְעֵילָא, אַבַּל הַרְצוֹן שֶׁל הַכֹּל שֶׁהוּא הָרִיחַ נִיחּוּחַ הָעוֹלָה מִהַקְרַבְנוֹת לְמַעַלָּה וְהָאִיהוּ נִיִּיחָא דְרוּחָא, לְגַבִּי מְלֻכָּא קְדִישָׁא הוּא רַק נַחַת רוּחַ רַק לְמַלְךְ הַקְּדוֹשׁ ז"א (רמ"ק מק"מ).

הַמֶּלֶךְ אוֹרִיא"ל הִיָּה נִרְאָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כְּמִרְאָה אַרְיָה וְכוּלָּם הֵיוּ שְׂמֵחִים שֶׁהִתְקַבַּל הַקְּרָבָן בְּרִצּוֹן וְהַמְקַרֵּב הִיָּה חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה

הָא אֶתְמַר, וְדַבְּרֵבְחָא סִלְקָא וְהָרִי לְמַדְנּוּ שֶׁנַּחַת רוּחַ הִיָּה עוֹלָה ע"י הַקְּרַבְנוֹת הַקְּרִבִּים בַּמִּזְבֵּחַ (מק"מ) וְאַתְחִיזִי אוֹרִיא"ל, וְהִיָּה נִרְאָה

הַמֶּלֶךְ אוֹרִיא"ל עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּחִיזּוֹ דְחַד אַרְיָא תְּקִיפָא, רְבִיעַ עַל טַרְפֵיהּ כְּמִרְאָה שֶׁל אַרְיָה אַחַד וְחֹזֵק הַרּוּבֵץ עַל טַרְפוֹ. וְהוּוּ חֲמָאן פְּהֵנִי וְיִשְׂרָאֵל, וְחֲדָאן, וְהֵיוּ רוֹאִים אֶת זֶה הַכְּהֻנִּים וְהַיִּשְׂרָאֵלִים וְהֵיוּ שְׂמֵחִים וְדִתּוּן

יְדַעִין דְאַתְקַבַּל בְּרִעּוּא קָמִי מְלֻכָּא קְדִישָׁא כִּי עֵי"ב הֵיוּ יוֹדְעִים שֶׁהִקְרַבן הִתְקַבַּל בְּרִצּוֹן לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ ז"א. וְאַשָּׁא אֶתְרָא עֲלָאָה קְדִישָׁא נְחִית, לְקַבְּלָא אִשָּׁא תְּתָאָה, וְאַח"כּ אִשׁ אַחֲרֵת רוּחַנִית

וְדָקָה עֲלִיוֹנָה וְקְדוּשָׁה הִיָּתָה יוֹרֶדֶת עַל הַמִּזְבֵּחַ, כְּנֶגֶד הָאִשׁ הַתְּחַתּוֹנָה שֶׁל אוֹרִיא"ל שְׁנֵהִיָּתָה גְשֵׁמִית ע"י שְׂרָאוּ אוֹתָהּ הַכְּהֻנִּים וְהַיִּשְׂרָאֵלִים (רמ"ק) בְּדִין בַּר נֶשׂ אֲזִיל (נ"א דְחִיל) וְאַזְדַּעְזַע קָמִי מְאִרְיָה, וְתָב בְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא וְאִז

הָאִדָּם הַמְקַרֵּב אֶת הַקְּרַבָּן הִיָּה פּוֹחַד וּמִזְדַּעְזַע לְפָנֵי קוֹנּוֹ וְע"י זֶה הִיָּה שָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה.

משל למלך ששלחו לו דורון שמצא חן בעיניו

לְמֶלֶךְ דְּשִׁדְרוּ לִיהּ דְּזִרְזָנָא, וְאַתְיִישָׁר קָמִיהּ, וְהוּא מִשַׁל

למלך ששלחו לו דורון ומצא הדורון חן בעיני המלך **אָמַר**

לְעִבְדִּיהּ, זִיל וְטוּל דְּזִרְזָנָא דָּא, דְּאַיִתִּיאֵוּ לִי אמר המלך לעבדו

לך וטול את הדורון שהביאו לי. **בְּךָ אָמַר קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא**

לְאוּרִיא"ל, וכך אומר הקב"ה למלאך אוריאל **זִיל וְקַבֵּיל דְּזִרְזָנָא**

דְּבְנֵי מְקַרְיָבִין קָמָאִי לך ותקבל את הדורון שהוא הקרבן שבני מקריבים לפני.

פְּמָה חֲדוּוּה מְשִׁתְּפַחֵי בְּכֻלָּא, וכמה שמחה נמצאת אז בכל העולמות

פְּמָה בְּסִימוּתָא בְּכֻלָּא מְשִׁתְּכַח, וכמה מתיקות נמצאת בכל העולמות

פַּד פְּהֵנָא וְלִיּוּתָא, וְהָהוּא דְּמְקַרְיָב קְרַבְנָא, כאשר הכהן והלוי

ואותו המקריב קרבן **מְכֻוּנֵי לְקַרְבָּא קְרַבְנָא כְּדָקָא יְאוּת,**

בְּיַחְדָּא שְׁלִים מכוונים להקריב את הקרבן כראוי ביחוד שלם כי עי"כ נשלם היחוד

בג' הקווים ימין שמאל ואמצע (רמ"ק).

ותצא אש מלפני ה' זהו המלאך אוריאל

תָּא חַזִּי, כְּתִיב, (ויקרא ט) וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלְּפָנֵי יְיָ וַתֹּאכַל עַל

הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעוֹלָה וְגו'. דָּא אוּרִיא"ל, דְּנִחִית

בְּחִיזוּ דְּאַשָּׁא בְּשִׁלְהוּבָא, בא וראה שכתוב בפסוק על קרבנות של היום

השמיני למילואים ותצא אש מלפני ה' וכו' והאש הזאת היתה של המלאך אוריאל שירד

במראה של שלהבת אש **עַד דְּנִחִית לְמִדְבַּחַא, לְקַבֵּל דְּזִרְזִנָּא** עד שירד על המזבח התחתון לקבל את הדורון שהוא הקרבן **וְאֶת־חֲזִי כְּאֲרִיָּה רַב־רְבָּא, רְבִיעַ עַל קַרְבְּנָא** ונראה כאריה גדול הרבוץ על קורבנו.

כאשר עם ישראל או מקריב הקרבן לא נמצאו צדיקים היו רואים צורה של כלב חצוף רובץ על הקרבן

וְכֵד יִשְׂרָאֵל לָא אֲשַׁתְּכַחוּ זַכָּאִין, וכאשר עם ישראל לא נמצאו

צדיקים **אוּ הֵהוּא דְּמִקְרִיב קַרְבְּנָא לָא קְרִיב פְּדָקָא**

יְאוּת, או כאשר האדם המקריב קרבן לא היה מקריבו כראוי **וְלֹא אֶת־קַבֵּל**

קַרְבְּנֵיהּ, ואז לא היה מתקבל קורבנו לרצון **הוּוּ חֲמָאן דְּלֹא סְלִיק**

תְּנָנָא בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל, היו רואים שלא היה עולה העשן מהקרבן בדרך ישרה

וְהוּוּ קָם חַד רוּחָא מְנוּקְפָא דְּצַפּוֹן, וְעָאֵל לְמִדְבַּחַא, והיה

קם רוח אחד מנקב הצפון שהוא מקום החיצונים והיה נכנס ע"ג המזבח (רמ"ק) **וְהוּוּ**

חֲמָאן דְּיִוְקְנָא דְּחַד פְּלִבָּא חֲצִיפָּא, רְבִיעַ עַל קַרְבְּנָא ואז

היו רואים צורה של כלב אחד חצוף הרבוץ על הקרבן הנקרא בלאדן (הקדמת הזוהר ו'

ע"ב). **בְּדִין הוּוּ יְדַעֵי דְּלֹא אֶת־קַבֵּל בְּרַעוּא הֵהוּא קַרְבְּנָא**

ואז היו יודעים שלא התקבל הקרבן לרצון.